

بررسی عملکرد و نحوه مصرف مواد شیمیایی در کارخانه‌های تزریق آب میادین دریایی ایران

سکینه شکراله زاده^۱، محمد زاهد زاده^۲، عماد رعایایی^۳

شرکت ملی نفت ایران، مدیریت پژوهش و فناوری، پژوهشکده ازدیاد برداشت از مخازن نفت و گاز
s_shokrolahzadeh@yahoo.com

چکیده

مواد شیمیایی مبحث بسیار گسترده‌ای در صنعت نفت بوده که می‌توان گفت تقریباً در تمامی بخشهای مختلف این صنعت نقش دارند. با توجه به هزینه‌های بالای این مواد و نیز گستره استفاده از آنها؛ اطمینان از عملکرد و کارایی مناسب این مواد، همچنین مصرف و نگهداری صحیح آنها بسیار ضروری به نظر می‌رسد. چراکه مصرف و یا نگهداری غیر اصولی نه تنها موجب اتلاف هزینه‌های اولیه تهیه، شده بلکه می‌تواند خسارت‌های متعددی به سیستم‌های سطح الارضی، مخازن نفت و گاز، محیط زیست و حتی جان افراد وارد کند. از اینرو به منظور اطمینان از عملکرد صحیح آنها، لازم است که همواره آزمایشات کنترل کیفیت و یا بازدهی انجام گیرد. در صورت عدم بررسی کارایی مواد شیمیایی ممکن است برای موقعیتهای خاص، بازدارنده غیر موثر بکار رود و یا با افزایش مقدار مصرفی سبب هدر رفت هزینه‌ها و یا آلودگی بیشتر محیط زیست شود. در مورد نگهداری مواد شیمیایی، لازم به ذکر هست که اکثر مواد شیمیایی نسبت به نور، گرما و رطوبت حساس می‌باشند؛ بنابراین محل نگهداری آنها باید به‌گونه‌ای طراحی شود که حتی المقدور از این عوامل به دور باشند تا کارایی خود را از دست ندهند. در این مقاله کارایی و نیز غلظت و محل تزریق مواد شیمیایی ضد رسوب، ضد خوردگی و باکتری کش مورد استفاده در کارخانه‌های تزریق آب میادین دریایی ایران مورد بررسی قرار گرفته است و در پایان نکات و پیشنهادات مفید در جهت افزایش عملکرد و صرفه جویی اقتصادی آورده شده است. بر اساس مطالعات آزمایشگاهی در صورت استفاده از باکتری کش بصورت پیوسته در سیستم و در غلظت خیلی کمتر از غلظت مؤثره، باکتری احیاء کننده سولفات در سیستم فعالیت داشته و سبب خوردگی می‌گردد. همچنین در مطالعه موردی حاضر مشخص گردید که کمی تغییر در محل تزریق مواد شیمیایی سبب افزایش ۳۰٪ کارایی سیستم و نیز صرفه جویی اقتصادی می‌شود.

واژه های کلیدی: ضد رسوب، ضد خوردگی، باکتری کش، کارایی، تزریق آب

۱- کارشناس ارشد شیمی معدنی

۲- کارشناس ارشد مهندسی مخازن

۳- دکترای مهندسی شیمی

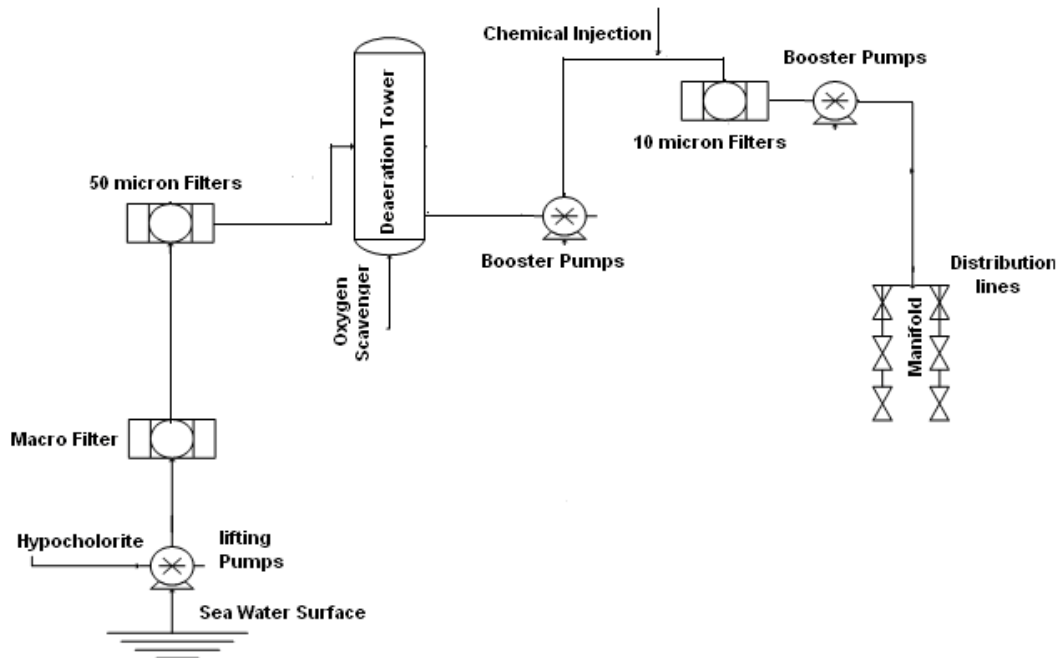
۱- مقدمه

یکی از موثرترین روشهای ازدیاد برداشت از مخازن نفتی و نگهداری فشار مخزن، تزریق آب می‌باشد که به ویژه در مخازن دریایی یکی از کم هزینه‌ترین و موثرترین روشهای ازدیاد برداشت به حساب می‌آید. عملیات تصفیه آب بر روی آب تزریقی به منظور بهبود کیفیت آن و جلوگیری از بروز مشکلاتی مانند تشکیل رسوب و خوردگی که سبب انسداد مخزن، کاهش تزریق پذیری و افزایش هزینه‌های عملیاتی می‌شود؛ در کارخانه‌های تصفیه آب صورت می‌گیرد. در این کارخانه‌ها علاوه بر فیلتراسیون آب، مواد شیمیایی از قبیل ضد رسوب، ضد خوردگی و باکتری کش نیز به آب اضافه می‌گردد.

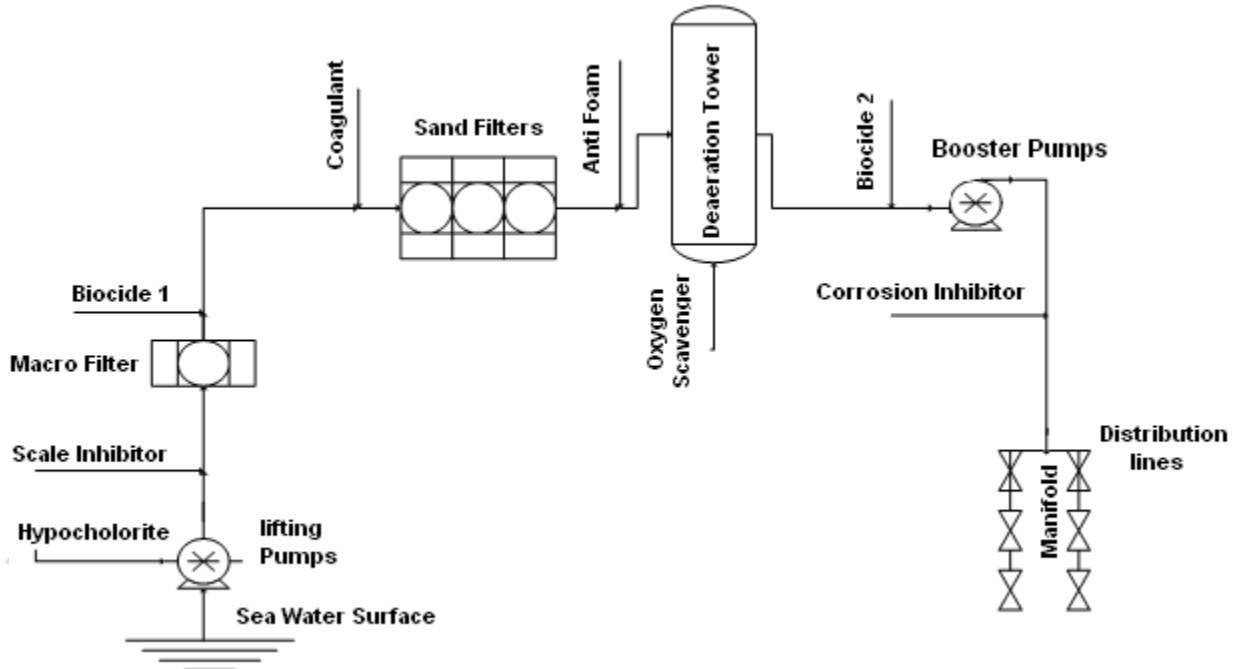
در تحقیق حاضر مواد شیمیایی مذکور در دو کارخانه تزریق آب میداین دریایی ایران برای بدست آوردن حداکثر راندمان و کارایی مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به اینکه سرمایه هنگفتی جهت ساخت و عملیات روزمره چرخه تزریق آب صرف می‌شود، از این رو حفظ و نگهداری این سیستم در شرایط بهینه، مستلزم مدیریت صحیح مواد شیمیایی می‌باشد.

۲- چرخه تصفیه آب

بررسی کارخانه‌های شرایط سازی آب با هدف تزریق به مخازن نفتی در دنیا نشان می‌دهد که سیستم کلی این کارخانه‌ها از اصول مشخصی پیروی می‌کنند. به طوریکه پمپ‌های بالاآورنده آب دریا، آب مورد نیاز جهت تزریق را از عمق مشخصی از دریا تامین کرده و وارد سیستم می‌نمایند. به منظور کنترل اولیه باکتری در آب تزریقی، هیپوکلریت سدیم به خروجی پمپ‌های بالاآورنده تزریق می‌شود. در ورودی کارخانه برای جلوگیری از ورود ذرات معلق و موارد شناور در آب از صافی‌های درشت استفاده می‌گردد. ممکن است جداسازی ذرات معلق تا قبل از برج هوازدا در یک یا چند مرحله فیلتر صورت بگیرد. آبی که از این صافی‌ها عبور کرده برای جداسازی اکسیژن محلول در آن به برج هوازدا وارد می‌شود. پس از این مرحله آب وارد پمپ‌های تقویت فشار شده و سپس به سمت فیلترهای ریز هدایت می‌گردد. در این فیلترها که عموماً کاتریجی و یا سنی می‌باشند، باقیمانده ذرات معلق تا حد مجاز مخزن گرفته می‌شود. این حد مجاز بر اساس نفوذپذیری و اندازه خلل و فرج سنگ مخزن تعیین می‌گردد. به خروجی فیلترها برای جلوگیری از تشکیل رسوب، رشد باکتریها و خوردگی مواد شیمیایی ضد رسوب، خوردگی و باکتری کش تزریق می‌شود. در کارخانه‌های مختلف با توجه به کیفیت آب، برخی از این اجزا ممکن است حذف شده و یا تغییرات مختصری داشته باشند مانند میزان و محل تزریق مواد شیمیایی یا نوع و اندازه فیلترها ممکن است متفاوت باشند [۱،۲]. شماتیک کلی کارخانه‌های مورد بررسی در شکل ۱ و ۲ آورده شده است.

شکل ۱- شماتیک کارخانه A

شکل ۲- شماتیک کارخانه B

۳- ماده ضد رسوب

بازدارنده رسوب مورد استفاده در کارخانه مخلوطی از گروههای فسفونات و پلی اکریلات می باشد که به منظور جلوگیری از تشکیل رسوبات کربنات کلسیم، سولفات کلسیم، سولفات باریوم و سایر رسوبات بکار می رود. بر اساس نتایج آزمایشگاهی بهترین راندمان این ماده در غلظت ۳۰ ppm می باشد [۳]، ولی مقدار مصرفی این ماده در کارخانه ها حداکثر ۱۰ ppm می باشد. کارایی این بازدارنده در برابر رسوبات کربنات کلسیم و سولفات کلسیم بر اساس روش استاندارد NACE TM0374 در غلظت های ۱۰ و ۳۰ ppm ارزیابی شد که نتایج در جدول ۴ آورده شده است. همانگونه که مشاهده می شود این ترکیب برای جلوگیری از تشکیل رسوبات سولفات کلسیم کارایی مناسبی دارد ولی در برابر کربنات کلسیم حتی در غلظت ۳۰ ppm نیز چندان مطلوب نمی باشد. همچنین نمونه های گرفته شده از انبار در مقایسه با نمونه های کارخانه عملکرد بهتری داشتند که این بیانگر کاهش کارایی مواد در اثر گرما، نور خورشید و شرایط بد نگهداری می باشد.

جدول ۱- کارایی بازدارنده رسوب برای دو رسوب کلسیم

نمونه	غلظت بازدارنده (ppm)	کارایی بازدارنده در برابر (%) CaCO ₃	در برابر CaSO ₄ (%)
انبار	۱۰	۳۳	۹۷
کارخانه	۱۰	۳۰/۴	۹۱
انبار	۳۰	۷۵/۱	۹۷
کارخانه	۳۰	۷۱/۱	۹۳

به منظور بررسی محل و غلظت تزریق این ماده در کارخانه A باقیمانده ماده شیمیایی قبل و بعد از فیلتر ۱۰ میکرونی اندازه گیری شد که نشان دهنده جذب بالای آن ۳۰٪ پشت فیلتر می باشد. از طرف دیگر با توجه به نتایج آزمایشات، غلظت بهینه تزریق ماده شیمیایی ضد جرم مقدار ۳۰ ppm می باشد ولی یک سوم این مقدار در کارخانه تزریق می شود که با توجه به هدر رفتن مقدار قابل توجه مواد در فیلتر، مقدار ماده مفید تزریقی بسیار کم بوده و علیرغم بازدهی نسبتاً خوب این ماده در آزمایشات، آنچنان که باید موثر واقع نمی شود (جدول ۲).

جدول ۲- باقیمانده ماده شیمیایی ضد رسوب قبل و بعد از فیلتر ۱۰ میکرونی

نمونه	آنالیز اول (PPM)	آنالیز دوم (PPM)
شاهد	-	-
قبل از فیلتر ۱۰ میکرونی	۲۴	۲۴/۶
بعد از فیلتر ۱۰ میکرونی	۱۶/۵	۱۷/۴
کاهش غلظت ماده شیمیایی (درصد)	۳۱/۲۵	۲۹/۲۶

با توجه به این ماده در کارخانه

در کارخانه B اینک تزریق ورودی

می باشد این ابهام وجود داشت که اگر این ماده جهت جلوگیری از تشکیل رسوبات در چاه های تزریقی تزریق می گردد، می بایست در انتهای کارخانه تزریق گردد و اگر تزریق در بالادست برای جلوگیری از تشکیل رسوب در کارخانه می باشد می بایست در غلظت مؤثره بکار رود در حالی که با توجه به آزمایشات انجام گرفته مقدار این ماده در نقاط مختلف کارخانه صفر می باشد.

۴- ماده ضد خوردگی

اهمیت کنترل خوردگی در لوله‌های کربن استیل به‌ویژه در سیستم‌های تزریق آب دریا به منظور کاهش هزینه‌های عملیات و تعمیرات برکسی پوشیده نیست. از طرف دیگر با توجه به ویژگی‌های سنگ مخزن و در برخی موارد نفوذپذیری‌های بسیار پایین، لزوم کنترل خوردگی با هدف جلوگیری از ورود محصولات ناشی از خوردگی و بقایای باکتریها به داخل سازند آشکار می‌شود. محصولات ناشی از خوردگی یعنی اکسید آهن و سولفید آهن و همچنین باکتریها، خسارات غیر قابل جبرانی به مخزن حتی در سازندهایی با نفوذپذیری بالا وارد می‌کنند. بنابراین هدف از کنترل خوردگی در سیستم‌های تزریق آب هم کاهش صدمات وارده به تجهیزات سطح الارضی - در نتیجه صرفه‌جویی اقتصادی همراه با افزایش عمر مفید تاسیسات بوده- و هم کاهش خسارات وارده به سازند می‌باشد. برای کنترل خوردگی سیستم علاوه بر حذف اکسیژن، باکتری و یا ذرات جامد از مواد شیمیایی ضد خوردگی نیز استفاده می‌شود.

بازدارنده خوردگی مورد استفاده در کارخانه از نوع آمین و محلول در آب می‌باشد. این بازدارنده با تشکیل فیلم سطحی محافظ مانع از خوردگی می‌شود. برای ارزیابی این بازدارنده آزمایش الکتروشیمیایی پلاریزاسیون تافل با محلول ۰.۳٪ آب نمک (NaCl) در حالت اشباع با اکسیژن و نیز عاری از اکسیژن انجام گرفت. سرعت خطی آب در لوله با توجه به قطر الکتروود و بر اساس روابط زیر به سرعت چرخشی تبدیل شد.

$$V = Q / A \quad (۳)$$

$$A = \pi r^2 \quad (۴)$$

$$V = \pi / 60 \times D \times V_{rpm} \quad (۵)$$

که V سرعت خطی، Q دبی تزریق آب، A سطح مقطع لوله، D قطر الکتروود کاری و V_{rpm} سرعت چرخشی می‌باشد. مقدار تزریق بازدارنده خوردگی ۱۵ ppm می‌باشد. نتایج آزمایشات نشان داد که این بازدارنده نه تنها سبب حفاظت از خوردگی لوله‌ها نمی‌شود بلکه باعث تسریع خوردگی در غلظت‌های کمتر از ۴۰ ppm می‌شود. بررسی نتایج کارایی بازدارنده در نمونه گیری دوم، نشان دهنده کارایی خوب آن و نیز عملکرد بهتر نمونه‌های انبار در مقایسه با نمونه‌های کارخانه می‌باشد که این بیانگر تأثیر گرما، نور خورشید و شرایط بد نگهداری بر روی بازدهی مواد می‌باشد (جدول ۳).

جدول ۳- نتایج ارزیابی ضد خوردگی

غلظت بازدارنده (ppm)	سرعت خوردگی (mpy)، عاری از اکسیژن (کارخانه)	سرعت خوردگی (mpy)، اشباع از اکسیژن	سرعت خوردگی (mpy)، عاری از اکسیژن، نمونه گیری دوم	
			انبار	کارخانه
۰	۱۳/۴	۲۱/۷	۱۴/۷	۱۴/۷
۵	۱۹/۸	۳۶/۹	-	-
۲۰	۱۳/۷	۲۹/۳	۳/۲	۷/۷
۳۰	۱۵/۶	۳۲/۹	-	-
۴۰	۱۱/۹	۲۷/۳	-	-
۵۰	۹/۴	۲۶/۳	۳/۱	۵/۳
۱۰۰	-	-	۱/۸	۷/۶
۵۰۰	-	۱۶/۳	۱/۶	۲/۳

۲/۴	۱/۵	-	-	۱۰۰۰
-----	-----	---	---	------

۵- ماده باکتری کش

باکتری‌ها در آب تزریقی سبب خوردگی و انسداد می‌شوند. در ابتدای چرخه تصفیه آب، هیپو کلریت سدیم برای از بین بردن باکتری‌های هوازی افزوده می‌شود [۴]. از مهمترین باکتری‌های درگیر با خوردگی بیولوژیکی، باکتری‌های احیاءکننده سولفات (SRB) می‌باشند که نسبت به باکتری‌های اکسیژنه مقاوم بوده و به رشد خود ادامه می‌دهد. بنابراین باید با تزریق باکتری‌کش‌های آلی، رشد باکتری‌های بی‌هوازی را کنترل نمود. با توجه به pH بالای آب‌های تزریقی ($pH > 7.5$) بخصوص آب دریا، آب‌های مذکور معمولاً خورنده نبوده و بیشتر تمایل به رسوب‌گذاری دارند. البته در صورت عدم کنترل مناسب میکروب SRB در آب تزریقی، خوردگی از نوع میکروبی آن می‌تواند مطرح باشد. چنانچه آزمایشات مربوط به باکتری‌های احیاءکننده سولفات نشان دهنده فعالیت این میکروب در آب دریا، پشت فیلتر ۱۰ میکرونی در کارخانه A می‌باشد. به منظور عدم مقاومت و سازگاری باکتری‌ها با یک ترکیب دو نوع باکتری‌کش (A با پایه آلدئیدی و Q سولفات فسفونیوم) در بازه زمانی مشخص استفاده می‌شود. عملکرد و کارایی این باکتری‌کش‌ها بر روی باکتری‌های هتروتروف هوازی و SRB بر اساس روش تست API-RP38 بررسی شد. چنانچه در جدول ۴ مشاهده می‌شود این باکتری‌کش فقط در غلظت‌های بیش از ۵۰۰ ppm موثر می‌باشد که با توجه به تزریق به صورت شوک (Batch) در کارخانه B در غلظت حدود ۵۰۰ ppm، باکتری‌کش عملکرد مثبت دارد ولی تزریق باکتری‌کش در کارخانه A بصورت پیوسته (Continuous) و با غلظت ۲۵ ppm می‌باشد که نشان دهنده عدم تاثیر بر باکتری می‌باشد. بنابراین توصیه می‌شود تزریق این ماده در کارخانه A در غلظت موثره و بصورت شوک بکار رود؛ چراکه تزریق بصورت شوک موثرتر می‌باشد [۵،۶،۷].

جدول ۴- نتایج ارزیابی باکتری کش

باکتری احیاءکننده سولفات (SRB)		باکتری هتروتروف هوازی		غلظت بازدارنده (ppm)
باکتری کش B	باکتری کش A	باکتری کش B	باکتری کش A	
-	-	-	-	۲۵
+	+	+	+	۵۰۰
+	+	+	+	۱۰۰۰

از مسائل مطرح شده در کارخانه B تشکیل کف زیاد به‌هنگام استفاده از باکتری‌کش A و در نتیجه مصرف بیشتر ضد کف می‌باشد؛ بنابراین جهت جلوگیری از این مشکل پیشنهاد می‌شود دلیل عدم خاصیت کف‌زایی بایوساید Q بر اساس ساختار شیمیایی بایوسایدها (بایوساید A در برگرفته ۱۰-۵ درصد سورفکتانت می‌باشد) محل تزریق دو باکتری‌کش تعویض گردد. چه بسا که این تزریق ممکن است منجر به توقف تزریق ضد کف و در نتیجه صرفه جویی اقتصادی گردد.

۶- نتیجه گیری

- ۱- ماده شیمیایی ضد رسوب کارایی خوبی در جلوگیری از تشکیل رسوبات سولفات کلسیم دارد. ولی این ماده ضد رسوب حتی در غلظت ۳۰ ppm نیز کارایی مناسبی در جلوگیری از تشکیل رسوبات کربنات کلسیم (که رسوب غالب در میادین نفتی می‌باشد) ندارد.
- ۲- اگر ماده ضد رسوب جهت جلوگیری از تشکیل رسوبات در چاه‌های تزریقی تزریق می‌گردد، می‌بایست در انتهای مسیر کارخانه تزریق گردد؛ در صورتیکه در کارخانه B بر خلاف سایر کارخانه‌ها تزریق این ماده در ورودی کارخانه می‌باشد و مقدار این ماده در نقاط مختلف کارخانه صفر می‌باشد. با توجه به اینکه غلظت بهینه بازدارنده رسوب ۳۰ ppm می‌باشد؛ پیشنهاد می‌شود مقدار تزریق به مقدار بهینه افزایش یافته و همچنین برای جلوگیری از اتلاف مواد شیمیایی در پشت فیلتر ۱۰ میکرونی، محل تزریق به بعد از آن در کارخانه A منتقل شود.
- ۳- ماده شیمیایی ضد خوردگی عملکرد خوبی در جلوگیری از خوردگی دارد. البته نگهداری آنها در شرایط مناسب ضروری می‌باشد تا کارایی آنها کاهش نیابد.
- ۴- از آنجائیکه تزریق مواد باکتری‌کش در کارخانه B بصورت شوک و با غلظت موثره ۵۰۰ ppm (بنا بر آزمایشات ارزیابی انجام گرفته) صورت می‌گیرد توصیه می‌شود برای حذف اثر مخرب باکتری‌کش بر عملکرد مواد دیگر و نیز جلوگیری از سازگاری و تطابق باکتریها با محیط، این تجربه موفق در کارخانه A هم اجرایی شود. (تزریق یکجا بجای پیوسته).
- ۵- با توجه به بررسی‌های بعمل آمده، جهت جلوگیری از تشکیل کف در برج هوزدا در کارخانه B توصیه می‌شود که باکتری‌کش Q با خاصیت کف کم در بالادست تزریق شود. چه بسا که این تزریق ممکن است منجر به توقف تزریق ضد کف و در نتیجه صرفه جویی اقتصادی گردد.
- ۶- مواد شیمیایی حساس به دما و رطوبت، باید به دقت نگهداری و مورد استفاده قرار گیرند نور آفتاب و حرارت می‌تواند موجب بروز تغییرات، کاهش یا عدم کارایی در ترکیب ماده شود. همچنین لازم است زمان ماند مواد فوق در انبار تا حد ممکن کوتاه باشد به گونه‌ای که مواد بصورت تازه و با غلظت موثره بالا مصرف شوند تا کارایی و کیفیت آنها حفظ شود.

فهرست علائم

- SRB: باکتری احیاء کننده سولفات
NACE: انجمن مهندسی خوردگی آمریکا
V: سرعت خطی
Q: دبی تزریق
A: سطح مقطع لوله
V_{rpm}: سرعت چرخشی
ppm: جزء در میلیون معادل میلی‌گرم در لیتر
mpy: میلی‌اینچ در سال

تشکر و قدردانی

با سپاس فراوان از شرکت نفت فلات قاره و مدیریت پژوهش و فناوری شرکت ملی نفت ایران

مراجع

- [1] H.J. Bayona, " A review of well injectivity performance in Saudi Arabia's Ghawar filed seawater injection program", SPE 2553, 1993.
- [2] R.W.Mitchell, " The Forties Field Sea-Water Injection System", paper SPE 6677, Pages 877-884, June 1978.
- [3] Zahedzadeh M., Masoudi R., Saboormaleki M., Abbasian S. Roayaei E., And Ashoori S., Feasibility study of Produced Water Re-Injection in Siri Oil Field in Iran, EAGE First International Petroleum Conference and Exhibition, May (2009).
- [4] Hamouda A.A., Water Injection Quality in Ekofisk – UV Sterilization and Monitoring Techniques, SPE 21048, February (1991).
- [5] Barton Larry.L, "Sulfate-Reducing Bacteria", Plenum Press, New York, p.277 (1995).
- [6] Sequeira C.A.C., Tiller A.K., "Microbial Corrosion", Elsevier, p.191 (1988).
- [7] Zettlitzer Michael, Busch Matthiass, Produced Water Cleaning and Re-Injection Experience – Zero Discharge to Water, January (2007).

www.Reservoir.ir